HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כסיפא. לימ' שגדל בים ויקר הרבה וקורין קורי"ל: **ערי.** לימ' שגדילין בו ביי"ם וקורין לבי"ל: **ודוגי.** קייל"ל: **מתני' הקונה שני אילנות.** סתמא לא קנה קרקע כגידי כלל ואפי' מקום לאילן והרי הוא כמי שקנאן לפירותיו שכשייבש יעקרנו וילך: **קנה קרקע.** לחשבי להו שהה לאילן: **הגדילו.** בחיציו הענפים הרבה: **לא יצפה.** לא יקוץ לותן בעל הקרקע אע"פ שהלך רע לבית השלחין דכיון לאין לו קרקע לבעל האילנות שהרי שעבד לו שהוה לצורך האילנות כל זמרן שעל גגה כן לקמן: **גוב.** בגמרא [פב.] מפרש: **שלו.** של בעל האילן למגוף אילנות קאמר: **של בעל הקרקע.** לכיון דסתמא לקרקע יוצא מהקרקעו גדל: **אם מצו.** יכשו: **אין לו קרקע.** ליטע אילן אחר במקומן: **קנה קרקע.** לחשבי שהה האילן: **וגמ' מפרש** כמה יש לו קרקע והיאך נעשועים בשלטרפי [שם ב.]: **הגדילו.** חוץ לקרקע שלהן: **יצפה.** המוכר לכיון לאין נעשועין בשל מוכר כי אם בקרקע של לוקח והמוכר לא שעבד לו קרקע שלו אילו מיניהן ליכנס בשלו מאחר שמזיקין לו: **גמ' מתן חסם.** בתוספתא בכוריים: **ואילו קורנ.** לפי שלא קנה קרקע ולא קריבת בים פרי האדמה אשר נתתה לי (דברים כו). ולקמיה פריך ל"ק למה מצית: **מציף וקורנ.** וי"מ לטעמיה דס"ל קנה קרקע אבל גאילן אחד מוהה: **מחייב.** להציף בכוריס בלוקח פירות שבאילן ואותה שביכירה תאלה קושר בה גמי לידע שמכרת היא ולסי לקמני הקושה שני אילנות משום דבגן נקט להו לאילן רבי מאיר אפי' באילן אחד שאין לו קרקע מצית וקורנ: **משנה יפירת.** הך דבכוריס: **אלא ש"מ מחייב היה ר"מ כו'.** וסבי קאמר אפי' אם כדבריכם כן הוא דשני אילנות אין להן קרקע אפי' שכי מצית וקורנ אלא מחייבין לקרקע גבי מקרא בכוריס: **והכתיב אשר תביא מארצך.** פירות לא מצית ולא קורנ: **והכתיב לחדמתך.** לחשבית בכורי אדמתך מצית: **למעוטי אדמת עכו"ם.** אשם יש לו לעכו"ס קרקע בארץ ישראל ולקח ממנו פירות אין מצית מהן בכוריס. ורלשה בעיני דהכי גרסינן והכתיב לחדמתך אדמתך שני פעמים כתיב לחשבית בכורי אדמתך בספר ולשה שמות בולשה המשפטים [כג] וכבי תשא [לד] וקמשני חד למעוטי אדמת עכו"ס וחד למעוטי אדמת גר שהרי הגר עלמו מן המציאין ולא קורין הוא בכתובו בפסכת בכוריס (פ"ת מ"ד) אלין יכול לומר אשר נשבע לאבותיו לתת לנו [דברים כו] ואמת אלי קרא למעוטי לוקח פירות שבאילן אלו לא מצית ולא קורנ: **פיוצפת.** וכל הך קלמי לטעמיה מילרשי בספרי [פרשת כי תבא] ובמסכת בכוריס בפרק קמא:

כמאן לו חשיב חוצף. **למעוטי אדמת עכו"ם.** רשב"ם גרס והא תרי לחדמתך כתיבי ולפי שקשה לו לילך לחדמתך למה לי מגיה הספרים והא כתיבי תרי לחדמתך חד למעוטי אדמת עכו"ם וחד למעוטי אדמת גר[ב] ובמתס לחק עלמו לחד לחדמתך דרשינן בפ"ק דבכוריס הגוטע בתוך שלו והבריך לתוך של חבירו אף על פי שאינו יכול לומר שהנחלת לאבותיו לארץ כנען ולקניה נמי (שם) כשהוא מתפלל בינו לבין עלמו אומר אלהי אבות ישרחל וכשהוא מתפלל בבית הכנסת אומר אלהי אבותיכם ואם היתה אמו מישרחל אומר אלהי אבותינו ולר"י נלשה דשפיר מני אמר גר לאבותינו ולא קיימא לן כהיא מתנה בגירוסלמי (בכוריס פ"ת) דאמר תני בשם ר"י גר עלמו מצית וקורנ מאי טעמא דאמר קרא לחדמתך ולא לחדמת גר ר"מ אומר מצית וקורנ ומאי שנא ממאי מיעטיך דתנא קומי רבי אבהו ואמרי לה רבי אלעזר ור"ש בן אלילים ור' יהושע בן לוי אמר הלכה כר"י עובדא דתנא קומי רבי אבהו ואמרי לה רבי אלעזר ור"ש בן אלילים ור' יהושע בן לוי אמר הלכה כר"י ומפני מה לא נאמר בגר אלא בשלשה רגלים בלבד (פרשת ראה יז) כי אם המון גוים מתניך לשעבר היה אב לאדם מכאן ואילך לכל גויס ר